

ÖNFELÁLDOZÁS

Bor Ferenc

Ságvár, 2013. 03. 25.

Köszönjük drága Úr Jézus, hogy Te engedelmesen bevégezted az Atya megváltási tervét! Hálát adunk a kereszti művéért! Köszönjük a szabadulásunkat. Hálát adunk, hogy megváltottál a betegségtől, a szegénységtől és örök életet adtál nekünk. Helyreállítottad a kapcsolatot köztünk és a mennyei Atya között. Dicsérünk és magasztalunk Uram!

Köszönjük, hogy Te voltál a Helyettesítőnk, Te értünk voltál a kereszten. Köszönjük a kiontott drága szent véredet, amely tisztára mosott és igazzá tett bennünket az Atya előtt. Minden dicsőséget Uram neked adunk. Köszönjük a szent sebeket, ami által gyógyulást nyertünk.

A gyülekezet minden tagja és hozzátartozója, családja felett a szent egészséget és a szükségeket betöltését szóljuk, a Jézus nevében! Megdorgáljuk a hiányt, a betegséget, megdorgáljuk az ellenségnek minden munkáját, és megparancsoljuk, hogy azok vettessenek a tengerbe, a Jézus nevében!

Köszönjük Uram a szellemi kenyeret, amit nekünk adtál. Hálát adunk, hogy a mai napon úrvacsorát vehetünk, és megemlékezhetünk a kiontott drága szent véredről és a megtört testedről. A Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Áldott húsvétot kívánj a szomszédodnak. Hálát adunk az Úrnak, a Szent Szellem bekapcsolta a gyógyítások ajándékait. Szemben, arcüreg területén, lábszárbán, és baloldalon a bordák részen van gyógyulás. A hit kezével vegyétek el, hogy ez megvan nektek.

Mindenkit szeretettel köszöntünk. Folytatjuk a sorozatunkat. A mai tanítás címe: Önfeláldozás. De az is lehetne a címe, hogy helyettesítés. Az előző tanításokban megnéztük, hogy Jézus eljövetelének mi a legfőbb célja. Röviden és velősen így lehet összefoglalni: hogy lerontsa az ördög munkáit, és bennünket szabaddá tegyen.

Az Úr Jézus kész volt minden eszközt megragadni, hogy elérje a célját. Nem hátrált meg. Ahogy Isten eltervezte csodálatosan a megváltás művét, Ő engedelmesen és készségesen végrehajtotta, mert szereti Isten teremtményét, az embert. Megértést kell vennünk abból, hogy mit tett Jézus az emberiség megváltásáért, mert ez az alapja a kereszténységnek.

Először is, hogyan ment előtted a keresztre? Hogyan szenvedte el a háromszoros átkot? Mert az ószövetségben, az 5Mózes 28-ban az Írás hosszan taglalja, hogy mi a törvény átka: aki nem engedelmeskedett a törvénynek az ószövetségben, a háromszoros átok (betegség, szegénység és szellemi halál) alá került. Ez utóbbi az Istentől való elkülönülés.

Meg kell ismernünk, hogy Jézus hogyan lett bűnné helyettünk? Hogyan szenvedett bennünket helyettesítve? Mindezek a Bibliának a legcsodálatosabb igazságai. Nézzük meg, hogy Jézus hogyan gyötrődött az Olajfák hegyén található Gecsemáné kertjében:

Márk 14,34

34. És monda nékik: Szomorú az én lelkem mind halálig; maradjatok itt, és vigyázatok. Ámen.

Olyan erős volt a gyötrődése, hogy vért verejtékezett. Igazából itt azt mondja, hogy nagyon szomorú az én lelkem, a halálbüntetésig. Az eredeti szöveghez ez áll közelebb. Nem a fizikai haláltól szenvedett. Hanem az Atyától való szellemi elszakadás, a szellemi halál volt a számára a legborzasztóbb.

Az Atyától való elszakadást a bűn okozta. Nem az, amit Ő elkövetett, mert egyáltalán nem követett el semmit, hanem amit Isten Őrá terhelte, hogy bennünket mentesítsen. Amikor imádkozott a Gecsemáné kertjében, akkor készült magára venni az emberiségnek a büntetését.

Ő volt a te helyettesítőd, az én helyettesítőm, és minden ember helyettesítője, ezért neki bűnné kellett lennie. Mint említettem, a ráhelyezett bűn következtében elszenvedte a szellemi halált, elszakadt az Atyától, és ez volt a legszörnyűsebb állapot a számára.

JÉZUS LETESZI AZ ÉLETÉT

Nem gyilkosság történt, hanem az Úr Jézus *odaszánta* az életét az Atya tervének, hogy bennünket *szabaddá* tegyen.

János 10,17-18

17. Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt.

18. Senki sem veszi azt el éntőlem, hanem én teszem le azt én magamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt. Ezt a parancsolatot vettem az én Atyámtól. Ámen.

Ennek egyáltalán nincs gyilkosság látszata. Semmilyen utalás nincs ebben a versben, hogy gyilkosság történt volna. Jézus *tette le* az életét, s utána fel is támadt. Tehát *felvette* az életét.

Sátán semmilyen módon nem tudott Jézushoz férközni, mert Ő, amíg a földön élt, *bűntelen* volt. Jézusban nem volt bűn. Az ereiben *Isten vére* folyt. Ilyen módon sátán semmilyen jogot nem tudott formálni Jézus felé.

Emlékeztetésként mondom, hogy az emberiség Ádám idejében elbukott az Édenkertben, a felségárulás következtében. A *bukott* emberben nincsen benne a dzoé élet, az isteni élet. A bukott embernek *újja kell születni*, hogy benne legyen az isteni fajta élet.

De mivel az Úr Jézus *természetfeletti* módon született, ezért az Ő vérében nem volt benne a bűn, a halál, a bukás természete. Az Ő vérében az Isten ereje áramolt. Nézzük tovább a...

János 12,31

31. Most van e világ kárhoztatása; most vettetik ki e világ fejedelme: Ámen.

Eljött az idő, hogy Jézust *elárulják*. Ekkor mondta ezt, amit most felolvastunk: *eljött az idő*, hogy az ellenség *kivettessék*. A *kárhoztatás* szó azt jelenti: krízis, válság, fordulópont. A *kivettetni* szó pedig: kivet, eltávolít és kidob.

Mint a múlt héten megbeszéltük, Ádám az Istentől kapott föld feletti hatalmat továbbjásztotta a sátánnak. Így – ahogy írja a Biblia a 2Korinthus 4,4-ben –, hogy *e világ ura* a sátán. Jézus viszont azt mondja itt, hogy elérkezett az idő, hogy én a sátánt *kivesssem* a földről.

János 14,30

30. Nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme: és énbennem nincs semmije; Ámen.

Jézus tudta, hogy *úton van* a kereszt felé. Ez tény. Jézus azt mondta, hogy jön a sátán, de bennem *nincs semmije*, azaz Őbenne nem volt bűn. Ő tiszta, *szeplőtelen* volt. Ugyanúgy, ahogy az ószövetségben az áldozati állatnak tisztának, épnek, hibátlannak kellett lennie. Az Úr Jézus is ugyanígy *hibátlan* volt.

A másik, hogy Jézus azt mondja, én *magamtól* teszem le az életemet, és magamtól veszem fel, mert jogom van hozzá. Ezek a versek arra utalnak, hogy Jézus pontosan tudta, hogy *úton van a kereszt felé*. Miután Jézust elfogják, az ítélszék elé kerül. Olvassuk Pilátus profetikusszavait:

Lukács 23,22-23

22. Ő pedig harmadszor is monda nékik: Mert mi gonoszt tett Ő? Semmi halálra való bűnt nem találtam Őbenne; megfenyítvén azért Őt, elbocsátom!

23. Azok pedig nagy fennszóval sürgették, kérvén, hogy megfeszíttessék; és az ő szavuk és a főpapoké erőt vesz vala. Ámen.

Tehát Pilátus is kimondja azt, hogy Jézusban *nincsen* semmi bűn. Nem tett semmi olyat, ami törvénybe ütköző lett volna. Valószínű Pilátus nem értette a szavainak az értelmét. Ahogy említettem az előbb, az áldozatnak hibátlannak és bűntelennek kellett lennie. Jézus ilyen volt.

A sátán örvendezett, mikor Jézust bíróság elé állították. Igaz, hogy egy *látszattárgyalás* volt, egy *törvénytelen ítélet* született, és az ítélet kereszthalál. Mai nyelven mondhatni úgy is, hogy egy koncepció per volt. Ez a szó azt jelenti, hogy *hamis vád* alapján előre megtervezett, jogellenes, törvénysértő ítéletet hoznak.

KETTŐS HALÁL

Félelmetes szavak következnek, és ezek a *kettős halálra* utalnak.

Ésaiás 53,9

9. És a gonoszok közt adtak sírt neki, és a gazdagok mellé jutott kínos halálok után: pedig nem cselekedett hamisságot, és álnokság sem találtatott szájában. Ámen.

Jézus nem lett bűnös, hanem az Atya *bűnné tette* értünk. A kettős halál azt jelenti, hogy meghalt *szellemileg*, és meghalt *fizikailag*. Ezért van többes számban.

Különbőség van az *elkövetni* és a *befogadni* között. Ez a bűnre utal. Lehet úgy bűnös valaki, hogy *elkövet* valamit, vagy pedig Jézus esetében Ő *befogadta* az emberiség bűnét, amit az Atya ráhelyezett. A végeredmény ugyanaz, de nem mindegy az eredete.

Jézus *helyettünk* és *értünk* volt a kereszten, hogy nekünk ne kelljen azt elszenvedni, amit Neki. Ő az egész *emberiségért* szenvedett. Világosan látszik, hogy Ő *bűnné tétetett*, és nem bűnt követett el, viszont a sátán ezt nem látta tisztán.

2Korinthus 5,21

21. Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazságává tétessünk Őbenne. Ámen.

Egyértelmű ügye? Ő tiszta, *szeplőtelen* volt, az emberiség bűnét az Atya helyezte rá. Ő volt a *bűnbak*, mint az ószövetségben. A bűnbakra helyezték az ószövetségi papok Izrael népének a bűnét, és a bűnbakot kivezték a pusztába, ott pedig elpusztult. Tehát így a *bűn kikerült* a nép közül a bűnbak által.

Ugyanaz történt meg a Golgotán is, hogy *Helyettesítőnkre*, az Úr Jézusra *helyeztetett* az emberiség összes bűne. Nemcsak az összes *bűn*, hanem az összes *fájdalom*, a *betegség*, tehát mindaz, ami átok, mindaz, ami rossz.

A kiontott *szent vér* által egyrészt örök *váltságot* nyertünk, másrészt *igazzá* tétettünk. Tehát megállhatunk Isten előtt igaz emberként. Helyreállt a közösségünk az Atyával. Mert amikor Ádám elbukott az Édenkertben, akkor az Atya és az ember közötti kapcsolat *megszakadt*. Jézus pedig ezt a megszakadt kapcsolatot *helyreállította*.

Jézusnak meg kellett *szabadítani* bennünket a szellemi haláltól, mert amíg valakiben nem lakik benne az Úr Jézus, addig az ő *szelleme nem élő*, s nem lehet kapcsolatban az Atyával. Tehát attól a pillanattól, amikor valaki *befogadja* az Úr Jézust, *Úrrá teszi* Őt az élete felett, megvan a forródrót, a közvetlen kapcsolat a Teremtőjével.

A szellemi haláltól való *megszabadításnak* az egyetlen módja: Jézusnak el kellett szenvednie helyettünk a bűn *büntetését*. Mert ha nincs Jézus, akkor nekünk kellett volna mindazt elviselnünk. De az Atya ezt dicsőséges módon kidolgozta, mert Ő szeret bennünket. Mondjuk el együtt ezt a szép kis mondókánkat: *Isten jó, Isten szeret és egy jó terve van veled!*

Azért izzadt vért Jézus a Gecsemáné kertben, mert Ő tudta, hogy a *bűn büntetését* neki el kell szenvednie. Ő volt a mi *helyettesítőnk*! Néha hallani azt anyukáktól, amikor a gyermekük beteg: ha egy mód lenne rá, én ezt átvállalnám! Hallottátok ezt ti is?

De aki ismeri a megváltást, ismeri a Biblia igazságát, akkor annak nem kellene ilyet mondani, és ilyet tennie. Mert volt helyettünk Valaki, aki *átvállalta* az ő gyermekének is a betegségét és fájdalmát. Dicsőség Istennek.

Mit szenvedett el Jézus, hogy *életet adjon* az elveszett embernek? Ezt vizsgálni szükséges fizikai szinten és vizsgálni szükséges szellemi szinten egyaránt. *Fizikailag* szenvedett, mert fizikai szinten bántalmazták és kínozták.

Szellemi vonatkozásban pedig nagyon sok minden történt. Egyrészt a szent vérnek a *megigazító* munkája, másrészt pedig a szellemi halálnak az *eltörlése*, a megsemmisítése az ember felett. De mindezek akkor *lépnek életbe* egy ember életében, amikor *átadja az életét* az Úr Jézusnak.

Volt egy idős néni, aki megkérdezte tőlem: Jézus miért nem hívott angyalokat, mikor a kereszten függött, hogy levegyék. Ha Jézust az angyalok a keresztről leveszik, akkor nincs megváltás, *nincs üdvösség*, nincs újjászületés.

Akkor az ember továbbra is elveszett és a szellemi halál állapotában lenne. A megváltás *meghiúsult* volna. De hála az Úr Jézusnak, Ő engedelmesen bevégezte az Atya terve szerinti *teljes megváltást*. Nincs mit hozzátenni, nem kell ismételtén a keresztre mennie, mert egyszer és mindenkorra elrendelt mű volt.

A szellemi halál *elszakította* Jézust Istentől, amikor a kereszten függött. Otthon megnézhetitek a Márk 15,34-ben, az Úr Jézus így kiáltott fel: *Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?* Ez a *szellemi halálának* a pillanata, amikor az Ő szelleme *elszakadt* az Atyától.

Mindehhez tudni kell azt, hogy az ember *hármás* felépítésű lény. Az ember igazi valója a *szelleme*, ami Istentől származik. *Testben* élünk, mint egy edényben, mint egy sátorházban. És van *lelkünk*.

Az Atyával való kapcsolat azért fontos, mert a *belső emberünk* az Tőle származik. De a bukás következtében az egész emberiség *elszakadt* Istentől. A *megváltás műve* által van lehetőség arra, hogy az ember *ismét kapcsolatba*, közösségbe kerüljön Istennel.

A *csapda* felett állítva sátánnak, hogy lecsapjon Jézusra. Sátán úgy vélte, hogy Jézus követte el a bűnöket. Azért gondolta ezt sátán, mert az emberek Jézust *átkozták*. Kezdték az arcul köpéssel, arcon ütéssel, töviskoronával, majd a kegyetlen korbácsolással. De Jézus kész volt *bűnné lenni* értünk, hogy bennünket *mentesítsen*.

Mikor Jézus a kereszten függött, akkor egy háromórás *sötétség* állt be azon a környéken. Megrendült a föld, a templom kárpitja kettéhasadt, és más természetfeletti jel is történt.

Ha jól emlékszem azt írja a Biblia, hogy kilenc óra volt. Az időszámítást nem éjféltől számították abban az időben, hanem reggel hat órától. Ez is fontos lehet, hogy tisztábban lássunk, igazából ez akkor délután három óra volt.

Déltől délután háromig, amikor igazából világosságnak kellene lenni, olyan sötétség volt, hogy az emberek semmit *nem láttak*. Ennek a sötétségnek volt célja. Az, hogy ne lássák az emberek Jézusnak a mérhetetlen szenvedését és eltorzult testét. Mivel te sem viszel nappal lámpást magaddal, azok az emberek sem vittek, így semmit nem is láttak.

ÉSAIÁS PRÓFÉCIA

Isten kegyelméből mégis be tudunk tekinteni ezekbe az eseményekbe, például Ésaías prófécijája által. Ésaías kapott egy *szellemi kinyilatkoztatást*, ezáltal látta előre, hogy mi fog történni majd a kereszten.

Ésaías 52,13-14

13. Ímé, beteljesíti Szolgám útját, magasságos, felséges és dicső lesz nagyon.

14. Miképpen eliszonyodtak téled sokan, oly rút nem emberi volt ábrázata, és alakja sem ember fiaié volt: Ámen.

A kereszttel előtt álló emberek a háromórás sötétségben nem látták Jézus *szenvedését*, de nem is tudták volna elviselni. Jézus teste ugyanis *eltorzult* a rázúduló összes ördögi betegségtől és fájdalomtól.

Gondolj csak egy egyszerű fogfájásra. Már az embert az leveszi a lábáról. Aztán, ha volt még valami fájó részed... De ezek neked mind külön-külön voltak. Ha ez mind együtt lett volna, az már kész katasztrófa.

Most képzeljétek el, hogy az Úr Jézusra az összes betegség, az összes fájdalom *egyszerre* zúdult rá. Ettől *eltorzult* az Ő ábrázata, az Ő képe. Ez volt a sötétség oka, hogy az emberek ne lássák ezt az eltorzított testet és arcot, mert nem is tudtak volna ránézni. Iszonyodtak volna Tőle.

Isten beteggé tette Jézust. E Jézust ért büntetés által lettünk mi szabadok. Jézus *megtört teste* által birtokoljuk ma a *szent egészséget*. Ez akkor történt, amikor az Atya Jézust *tette meg* a bűnért való *áldozatnak*. Jézus a földön soha nem volt beteg.

Ő *átvállalta* a megváltásunk érdekében az összes betegséget, az összes fájdalmat, az összes kórt. Nincs olyan betegség, amit Jézus ne hordozott volna el a kereszten. Ha a hívő nem cselekszi a megismert tudás alapján, akkor továbbra is beteg marad, szegény marad. Mert nekünk a *megismert tudás* alapján kell *cselekednünk*.

DÁVID PRÓFÉCIA

Jézus szavait fogjuk olvasni a Zsoltár 22-ben. Felhívom a figyelmeteket, akinek nem KSZE kiadású Bibliája van, az igezámok itt most eltérnek. A KSZE Biblia a *King James* verzió számozását követi, csupán ebből adódik az eltérés.

Zsoltár 22,1

Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem? Miért van oly távol tőlem segítség, távol jajgatásom szavától.

Ez valahonnan ismerős ugye? A Biblia szakértői állítják, hogy Jézus ezt *idézte* a kereszten: Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem? Gyakorlatilag Dávid egy próféta betekintést kapott a jövőbe, a Golgota előtt több száz évvel. Ezekből a próféciákból (az Ésaías és a Dávid próféciákból) tudjuk meg, hogy *mi is történt* a kereszten a sötétség leple alatt.

Zsoltár 22,6-7

6. De én féreg vagyok s nem férfiú; embereknek csúfja és a nép utálata.

7. Akik engem látnak, mind csúfolkodnak rajtam, félrehúzzák ajkaikat és hajtogadják fejüket:

Iszonyodtak az eltorzult testtől a kereszt előtt álló emberek.

Zsoltárok 22,14-17

14. Mint a víz, úgy kiöntettem; csontjaim mind széthullottak; szívem olyan lett, mint a viasz, megolvadt belső részeim között.

15. Eróm kiszáradt, mint cserép, nyelvem ínyemhez tapadt, és a halál porába fektetsz engem.

16. Mert ebek vettek körül engem, a gonoszok serege körülfogott; átlukasztották kezeimet és lábaimat.

17. Megszámlálhatnám minden csontomat, ők pedig csak néznek s bámulnak rám.

Ahogy a Jézus a kereszten függött, az ízületi gyulladás által minden ízülete, minden porcikája *feldagadt*. A feldagadt ízületekből a csontok *kihúzódtak*. Ezt alátámasztja az orvostudomány.

Azt mondja az Ige, hogy *megszámlálhatnám* minden csontomat. Egy másik fordítás úgy szól: *látom minden csontomat*. Gyakorlatilag a kettő ugyanazt jelenti, mert nem tudnám megszámlálni, ha nem látnám.

Tehát Jézus így beszél magáról, próféciaképpen, magára tekintve. A *testi büntetés* szükséges volt az isteni *igazság* kielégítésére. A mi Úr Jézusunk azért szenvedett, hogy *nekünk* békeségünk, jólétünk, gyógyulásunk, szabadulásunk legyen.

Zsoltárok 22,31

31. Eljönnek s hirdetik az Ő igazságát az utánuk való népnek, hogy ezt cselekedte! Ámen.

Az „*ezt cselekedte*” gyakorlatilag azt jelenti, hogy *elvégeztetett*. Jézus a kereszten, amikor kilehelte a lelkét, azt mondta, hogy *elvégeztetett*. Ez a szó azt jelenti, hogy véghezvisz, beteljesít. Megnézhetitek a János 19,30-ban, hogy Jézus utolsó szava az volt, hogy *elvégeztetett*.

De mi eddig általában arra gondoltunk, hogy a kereszt műve a megváltás végéhez érkezett. De nem a megváltás tervére kell gondolni. Igaz, hogy az beteljesedett, bevégeztetett, hanem megtörtént az *utolsó áldozat* az ószövetségben.

A *törvény betöltetett* és ezzel lezárult az ószövetség. Azaz beteljesedtek az ószövetségi próféciák. Vége lett az ószövetségnek. Azt mondja a Biblia, hogy a fára szögeztetett az Írás. Innentől kezdve az emberiség átlépett a *kegyelem* korszakába, abba, amelyikben most élünk, és igen a végén járunk.

SÍR A GONOSZOK KÖZÖTT

Jézus saját *döntése* volt az, hogy az Atya terve szerint *beteljesítse* a megváltás tervét.

Ésaías 53,9

9. És a gonoszok közt adtak sírt néki, és a gazdagok mellé jutott kínos halálok után: pedig nem cselekedett hamisságot, és álnokság sem találtatott szájában. Ámen.

Itt is *többes számban* van a halál, mert a fizikai és a szellemi halálra utal ez. Kettős halált halt Jézus. A kereszten mi történt? *Gonoszok között* függött. Jobbról és balról egy gonosz függött. (Igaz, hogy az egyik közben újjászületett.) Majd Jézus lement a *gonoszok közé* a pokolba. A pokol lett az Ő osztályrésze, a poklot tette meg Ő sírjának.

A pokolban milyen emberek vannak? Vannak gonoszok és vannak gazdagok is? Vannak gazdagok is, mert ha a Lukács 16-ot elolvassátok, akkor fogjátok látni ezt a Lázár és a gazdag ember történetében.

Abban az esetben a gazdag a pokolba került. Nem azért, mert gazdag volt, hanem mert nem Istent tisztelő módon élt. A szellemi halál az embert a pokolba juttatja. Ezért kell az embereknek a benső emberükben újjászületniük. Ez *Jézus befogadásával* lehetséges.

Tegnap a pesti alkalmon nagyon szépen elhangzott: *kétféle* ember van. Az *elveszett* ember és az *újjászületett* ember. Ez a két csoport létezik. Az ószövetségben az igaz emberek Ábrahám kebelén váraoztak, a megváltás művének illetve a feltámadásnak a megvalósulására.

Mivel az ószövetségben nem volt lehetőség az üdvösségre, egy *elkülönített* helyen váraoztak. Nem mehettek a mennybe. Tehát nehogy valaki azt gondolja, hogy az ószövetségben minden ember a pokolba jutott. A Jesse Duplantis mennyei beszámolójában lehet látni, hogy ő a mennyben levő Dáviddal beszélt.

Az Úr Jézus a pokolnak minden gyötrelmét *elszenvedte* érted! Érted? A sátán öröme nagyon rövidnek bizonyult, mert ő úgy gondolta, hogy Jézust örökre a pokolban tudja tartani. De Jézus *feltámadt* és ma is él. És az életünk Ura, Megváltója, Szabadítója és Gyógyítója. Hallelúja! Jövő héten folytatjuk, mert nincs még vége.

Pál apostolnak a Rómaiakhoz írt levelében a 10,9-10 verseiben levő Igék alapján lehet újjászületni, ami gyakorlatilag a „Hiszek egy” imájának a fundamentuma. A „Hiszek egy” imának az alapja a Római levélben található, ahol Pál apostol azt írja: ha *hiszed* a szívedben, hogy Krisztus meghalt és feltámadt, és a száddal ezt kimondod, egy *megvallást* teszel Isten előtt, akkor *megnyerted az örök életet*.

A „Hiszek egy” imának ez lenne a rendeltetése. Csak velem sem közölték azt gyerekkoromban, hogy miért kell megtanulni. De most már tudjuk. Ez *életeket változtat* meg. Mondjátok utánam:

Teremtő Istenem. A hívásodra válaszolva, eléd állok, és fennhangon imádkozom. Hiszem, hogy Jézus, Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus, meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért.

Kérlek Jézus, költözz a szívembe és teremts újjá engem. Kérlek, legyél az én Uram, Megváltóm és Gyógyítóm. Elfogadom a megváltó munkádat, és hittel megvallom:

Jézus, Te vagy az én Uram, Megváltóm és Gyógyítóm. Meg vagyok váltva, újjászülettem Krisztusban, az Ő szent vére megtisztított minden bűntől. Köszönöm Úr Jézus, az örök életemet. Ámen.

Amikor valaki *megkéri* Jézust, hogy költözzön a szívébe és teremtsen őt újjá, akkor a *belső embere* változik meg. *Isteni természet* részesévé válik azáltal, hogy befogadtuk az Ő Fiát. Külalakra nem igen változunk, legfeljebb azt mondják, mint nekem is, hogy 10 évet letagadhatnék. Mert az isteni természet így munkál bennünk.

Olyan tüneteim voltak már 40 éves koromban, mint ízületi panaszok forgóban és csuklóban, fahasogatás és ásás. Úgy gondoltam, hogy nem tudom mi lesz velem, ha idősebb leszek. De találkoztam az Úr Jézussal 44 éves koromban, s ezek egyszerűen eltűntek.

Mert az *üdvösség* szó magában foglalja a gyógyulást, az egészséget, a bővülködést, a védelmet. Tehát minden olyan *gondoskodást*, amit egy szülő a gyermekének adhat. Így lehet ezt röviden összefoglalni. A *belső embered* újjáteremtődött, *új ember* vagy Krisztusban. Ez egy *csoda*, amit fizikailag nem látunk, de a bensőnkben érezzük.

Istennek van még egy *másik ajándéka* is. A Szentháromság: az Atya, a Fiú és a Szent Szellem. A magyar fordítások Szent Léleknek mondják, de az *eredeti szöveg* a Szent Szellem-

nek hívja, és mi ezt használjuk. Nem egy újfajta istenségről van szó, hanem az eredeti szöveg szerint nevezzük meg a Szentháromságnak a *harmadik személyét*.

Lukács 11,13-ban mondja az Írás, hogyha mi kérjük Istentől, akkor Ő a Szent Szellemet nekünk adja. Pontosan úgy, mint amikor egy gyermek kér a szülőtől valamit, akkor a szülő azon igyekszik, hogy a gyermekének azt a kívánságát betöltse.

De az Atya a legszívesebben, az Ő Szent Szellemét adná nekünk, és ehhez nem kell más tennünk, csak *kérnünk* kell. Következő imádság a segítségünkre van:

Mennyei Atyám, azt tanítod az Igédben, hogyha valaki Jézus nevében, kéri Tőled a Szent Szellemedet, Te örömmel odaadod Őt.

Ezért drága mennyei Atyám, a Te Igéd alapján, Jézus nevében kérem Tőled a Szent Szellemedet. Töltsd be a szívemet a Szent Szellemiddel. Keresztelj meg a Szent Szellemiddel.

Köszönöm mennyei Atyám, hogy minden imámat meghallgatod és megválaszolod. Ezért hitben vallást teszek: teljes a szívem a Szent Szellemiddel. Betöltekeztem, beteljesedtem és megkeresztelkedtem a Szent Szellemmel. Ennek jeleként nyelveken fogok imádkozni, ahogy a Biblia tanítja, ahogy a Szent Szellem adja a kiejtést.

Köszönöm drága mennyei Atyám, köszönöm Jézusom, a Szent Szellem örökké bennem él és velem marad, s elvezet minden igazságra. Ámen.

Dicsőség Istennek. Isten számára az a legfontosabb, hogy az *Ő családjába* tartozunk! És Isten családjába úgy lehet *becsatlakozni*, ha valaki *befogadja* az Úr Jézust a szívébe. Ebből a célból mondtuk el, az üdvösség imáját.

Mert amíg az ember nem fogadja be Jézust, addig nem Isten családjához tartozik, hanem a „füstös képűnek” a családjához. Ezért utalok vissza arra, amit az előbb mondtam, hogy kétféle ember van: a Jézus nélküli *elveszett* és a Krisztusban *újjászületett*.

Van az *elveszett*, aki nem Isten családjához tartozik, és van az *újjászületett* ember, aki Isten *gyermeké*nt az Ő családjához tartozik. Ez a két nagy család létezik. Dicsőség Istennek, mi már Isten családjához tartozunk!

Elérkeztünk az *Úrvacsorához*. Jézus azt mondta, hogy emlékezzünk meg az Ő haláláról és feltámadásáról. Az úrvacsora keretébe magunkhoz vesszük a kenyeret és a bort, ami tulajdonképpen Jézus *megettört testét*, és a kiontott drága *szent vérét* jelképezi. Az 1Korinthusi levél 11,23-tól fogom olvasni az Igét. Ugyanígy ti magatok is tarthatok otthon úrvacsorát.

1Korinthus 11,23-26

23. Mert én az Úrtól vettem, amit néktek előtökbe is adtam: hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, melyen elárultaték, vette a kenyeret,

24. És hálákat adván, megettörte és ezt mondotta: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely tiérettetek megettöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

Köszönöm Úr Jézus a *megettört testedet*, amit magamhoz veszek, és ezzel együtt birtokba veszem a *szent egészséget* is. Ámen.

25. Hasonlatosképpen a pohárt is vette, mindekkutána vacsorált volna, ezt mondván: E pohár amaz új szövetség az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.

Köszönöm Úr Jézus, a kiontott drága *szent véredet*, a megigazító munkádat, a Jézus nevében. S ebben van a *szent oltalmunk, védelmünk* is.

26. Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend.

S a kettő (Jézus halála és második eljövetele) között benne van a dicsőséges *feltámadása* is. Ámen.

Imádkozni fogunk értetek, a kezünket tesszük rátok. A korai egyházban is így *imádkoztak* a betegekért, vagy így adtak *áldást* azok számára, akik ezzel élni kívántak. Újnak tűnhetnek a dolgok, főképpen, aki először van közöttünk. Mindenki számára új volt ez, mert nem a megszokott, hagyományok szerint történnek nálunk a dolgok, hanem a Biblia írása szerint.

Jézus meghagyta nekünk a Márk evangélium végén, hogy *kézzátétellel* imádkozzunk a betegekért, azaz tegyük a kezünket rájuk, imádkozzunk az ő gyógyulásukért, áldásukért. Ezt fog most történni.

Amikor a *természetfeletti* isteni erő találkozik a *természetes* emberi testtel, akkor gyakran előfordul az, hogy az ember nem tud megállni a saját lábán. Ilyenkor szoktam azt mondani, hogy csukd be a szemed, amikor rád tesszük a kezünket, és *vesd Jézus karjaiba* magadat.

Megáldunk az Úr Jézus Krisztus szent nevében! Az áldások teljessége sokasodjon be rajtad, a békességgel együtt, a Jézus nevében. Az áldások beteljesedését szőljük az életetek felett. A tested öltözz fel a szent egészséget, egyedül Krisztus ereje áradhat ebben a testben, minden más munka leállítva, a Jézus Krisztus nevében.

Köszönjük Uram a Te gyermeked üdvösségét. A Te kezedbe helyezzük az életét. Köszönjük az ő nyitott szívét, és hálát adunk Uram, a Szent Szellem vezetéséért. Megkötjük a sötétség minden erejét az életed felett, és kiküldjük a szolgáló angyalokat, hogy legyenek a segítségedre. Hálát adunk Uram a növekedésért, és köszönjük Uram, a békességet, amit Te a szívébe adtál. Ámen.

Imádkozunk a hozott *ruhadarabok* fölött. A kezünket tesszük ezekre a ruhadarabokra, szövetekre, kelmékre, amit hittel hoztatok. S ugyanúgy, ahogy az akkumulátorba az áram raktározódik, Isten ereje a szövetekbe raktározódik, és így hazavihetitek azt. S amikor szükség van rá, akkor a beteg testekhez hittel hozzáértve meghozza a gyógyulást és a szabadulást.

A Bibliában olvasható, hogy a Pál apostol testéről elvitték a kenettel teli ruhadarabokat, keszkenőket, és a betegek meggyógyultak. Hittel kiárasztjuk Jézus nevében Isten erejét, és köszönjük Úr Jézus, a Te megtört testedet, ami által birtokolhatjuk a szent egészséget.

Köszönjük Uram, hogy a szövetekben, a kenet raktározódik, eljut a beteg testekhez, és amikor hittel a beteg testekhez érintik, a kenet kiárad, megtöri az ígát, a betegséget, a problémát. Lehullanak a bilincsek, a láncok, és az emberek *szabaddá* válnak Isten dicsőségére, a természetfeletti erő hatására, a Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Tegnap szólt az Úr a szívemhez, hogy mindent *céllal* tegyünk, ne gépiesen, ne másokat másolva. Konkrétan, céllal gyere a *gyülekezetbe*. Azzal a céllal, hogy elmegyek a gyógyulás helyére, és megragadom az egészségemet, a Jézus nevében.

Vagy pedig nem mindenki céllal *imádkozik*, hanem csak úgy szokás szintjén. Hogy a többiek lássák, az én szám is jár. De ha nincs célja, hanem csak egy ilyen monoton, gépies, sablonos imádom az egész, akkor abból nem születik gyümölcs. Azért imádkozunk, amikor az Úr elé járulunk, hogy valamilyen *célt elérjünk*. Azt hiszem, így érthető.

Tehát céllal jönni a gyülekezetbe, céllal imádkozni, hogy azt a kívánt dolgot elérjünk. De az életben mindent valamilyen céllal kell tennünk. Az ételt is megfűszerezitek, azzal a céllal, hogy az finom és ízletes legyen a család számára. Kell céljainknak lenni. Nemcsak gépiesen, monoton, kerékvágásba zökkenve, azért, mert a többiek is így csinálják.

Összefoglaló a múlt vasárnapi tanításból: a *Melkisédek papsága* volt a téma.

Róma 7,1-4

1. Avagy nem tudjátok-e atyámiai, mert törvényismerőkhöz szólok, hogy a törvény uralkodik az emberen, amíg él?

2. Mert a férjes asszony, míg él a férj, hozzá van kötve törvény szerint, de ha meghal a férj, felszabadul az asszony a férj törvénye alól.

3. Azért tehát az ő férjének életében paráznának mondatik, ha más férfihoz megy; ha azonban meghal a férje, szabaddá lesz a törvénytől, úgyhogy nem lesz parázna, ha más férfihoz megy.

4. Azért atyámiai, ti is meghaltatok a törvénynek a Krisztus teste által, hogy legyetek máséi: azé, aki a halálból feltámasztatott, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek.

Ez egy képe a mi *szabadulásunknak*. Szeretném nagyon felhívni a figyelmeteket, hogy itt Pál *visszautal* az ószövetségi Igére, hogy hogyan volt az *ószövetségben*. Ez nem a kegyelmi időszakra vonatkozik, hanem egy *párhuzamot* von a házasság és Krisztus Teste között.

Az ószövetségben az volt, hogyha a férj meghalt, akkor az asszony szabaddá vált, és így újra férjhez mehetett. Krisztus halálával, mi történt? Mi *felszabadultunk* az ószövetségi törvényrendszer alól.

Szabadok vagyunk! Szabadon házasságra léphetünk az Úr Jézus Krisztussal. Mert a Biblia azt mondja, hogy a Gyülekezeti Test a *menyasszony*, és az Úr Jézus a *vőlegény*. Itt a *szabadságot* lássátok meg ebben. A *Bővített fordításból* fogom felolvasni ezt a verset:

Róma 7,6

6. Most pedig, felszabadultunk a törvény hatálya alól, és megszakítottunk minden nemű érintkezést a törvénnyel, meghaltunk annak, ami egykor minket korlátozott, uralma alatt tartott, bebörtönözve tartott. Ezért mi már nem az írott szabályok, rendelkezések, régi törvényében való engedelmisségben, hanem a Szellem indításainak vezetéseinek való engedelmisségben szolgálunk az élet megújultságában.

Ez a *szabadságot* jelenti. Ezt a szabadságot a *kegyelem* hozta el a számunkra. A kegyelem *erőt* hoz a gyengeségeink területén. A törvény alatt ugyanis gyengék vagyunk, mert a törvény mindig arra emlékeztet, hogy hol rontottuk el.

Ószövetségben is minden *évben* kellett áldozatot bemutatni, és egy évre el lett *fedve* az ember bűne. De csak elfedve, és nem eltörölve, mert a *bakok* és a *bikák vére* nem volt olyan erős, mint az Úr Jézusé, ami *eltörölte* egyszer és mindenkorra a bűnt.

Ha a kegyelem a gyengeségeink területén *erőt* ad és sokasodik, akkor így meg tudunk állni a kísértéssel szemben, és *győztesen* tudunk kijönni a helyzetekből. A szenvedélybetegséget hozta az Úr a gondolatomba, hogy a *kegyelemnek* kell munkálkodni és tudatosítani az illetővel, hogy a kegyelem ott meg tud téged *erősíteni*, és ki tud *hozni* abból a helyzetből.

A kegyelem által váltunk *igazzá*, mert azt mondja a Biblia, hogy kegyelem és hit által tartattunk meg, és ez nem tőlünk van, nem a mi cselekedeteink által. Az által lettünk *igazzá*, hogy elfogadtuk Jézusnak a *véráldozatát*. Ez a drága szent vér *megmosott* bennünket. Tisztára mosott bennünket.

Amikor elfogadtuk az Úr Jézus Krisztust, akkor *teljes sikerre* jutottunk. Krisztus elfogadásáig a törvény volt a vezérlőmester. Az *elveszett* ember számára is a törvény a *vezérlőmester*. Mi már nem vagyunk a törvény alatt. Kegyelem alatt vagyunk, és a törvény nem vonatkozik ránk.

A *papság* megváltozott, és a papság megváltozásával a *tizedfizetés* is megváltozott. Mi Jézus *főpapsága* alatt más rendben tesszük azt, hogy támogatjuk az Úr *munkáját*. Akit a vér megtisztított, az *nem lehet átok* alatt. A szent vének egy igen *erőtéljes ereje* van.

Isten elvárja, hogy az életünket mi *átadjuk* Neki, hogy szolgáljuk Őt. Nem úgy, hogy vége legyen az életünknek, hanem az *életünkkel szolgáljuk* Őt. Tudjátok, hogyan lehet legegyszerűbbel az *életünket odaadni* az Úrnak? Ha a *pénzünk*ből *adunk* az Úrnak.

Mert Ő adta az életet, az *erőt*. Ezt mi befektetjük, mert az emberek elmennek *dolgozni*. Isten kegyelme által el tudják végezni az emberek a munkát, azért kapnak *fizetést*, és ebből a pénzből Istent *megtisztelik*. Egy körforgás ez.

Amikor az Úrnak *adunk*, akkor nem törvény szerint, nem előírás szerint, nem kötelezettségből, hanem *szívből* tesszük. És amikor szívből és örömben adunk az Úrnak a munkájára, akkor Ő ezt *megáldja*.

A kis újságunkban szó van az Ige fontosságáról is. De ez is ide kapcsolódik, hogy az *Igének van a legnagyobb befolyása az életünkre!* Ezt nagyon fontos tudatosítani. Nagyon fontos megérteni az embernek a szívében, hogy az *Igét tegye az első helyre!*

Istent *tisztelni* annyit jelent, hogy megengeded, hogy az Ige egy *nyomatékkal* legyen jelen az életedben. A *siker útja* – legyen az alkalmazott, vagy vállalkozó –, abban rejlik, hogy az

Ige nagyobb súlyban van az életedben, mint bármi más dolog, mint bármi más kívánság. Akkor jön a változás, ha az Igére fókuszálsz, és érzékennyé válsz Isten dolgaira, az Igére, a Szent Szellem vezetésére.

Nagyon fontos, hogy helyesen *gondolkodjunk*, mert akkor helyesen fogunk hinni. Ha helyesen *hiszünk*, akkor helyes *szavak* fogják elhagyni a szánkat. És amit kigondoltunk, az meg fog *valósulni*, amikor kimondjuk. Így vagyunk teremtve. Hallelúja.

Köszönöm az Úrnak, hogy együtt lehattunk. Minden dicsőséget Neked adunk, és köszönjük Úr Jézus, hogy a Te megtört tested által birtokolhatjuk a szent egészséget. *Mindazt, amit mi képesek vagyunk elhinni, azt Isten meg tudja cselekedni!*

Köszönjük Uram a Szent Szellemednek az ajándékait, és hálát adunk, hogy Tőled származik minden jó, a helyreállítás, a növekedés. A gyülekezet tagjait és családtagjait a *szent vér oltalmával* befedezve tartjuk, és az ellenség nem teheti be a lábát a felségterületünkre a Jézus Krisztus szent nevében! Tied a dicsőség Uram mennyen és földön. Ámen.

A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.